

(ร่างคำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ภาคผนวก 3

กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

ในการพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้าเพื่อสามารถขอรับการประสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรตามข้อ 5 ของความตกลงฉบับนี้ ให้นำกฎดังต่อไปนี้มาใช้บังคับ

กฎข้อ 1

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้

ซี ไอ เอฟ หมายถึง มูลค่าของสินค้านำเข้า และรวมถึงค่าระวางและค่าประกันภัยจนถึงท่าเรือหรือสถานที่ที่นำเข้าประเทศผู้นำเข้า

เอฟ โอ บี หมายถึง มูลค่า ณ ท่าเรือต้นทางของสินค้า ซึ่งรวมถึงค่าขนส่งจากผู้ผลิตไปยังท่าเรือหรือสถานที่สุดท้ายสำหรับขนส่งสินค้าไปต่างประเทศ

สินค้า จะต้องรวมถึง วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่สามารถได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมด แม้ว่าสินค้าเหล่านี้จะมีเจตนาเพื่อการใช้ในภายหลังในฐานะวัสดุในกระบวนการผลิตอื่น เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้ คำว่า “สินค้า” และ “ผลิตภัณฑ์” สามารถใช้แทนกันได้ และให้ตีความคำว่า “สินค้า” และ “ผลิตภัณฑ์” ในลักษณะนี้

ระบบฮาร์โมนไนซ์ หมายถึง การจำแนกรายละเอียดประเภทสินค้าและการกำหนดพิกัด ตามที่ได้นิยามในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยระบบฮาร์โมนไนซ์ของการจำแนกรายละเอียดประเภทสินค้าและการกำหนดพิกัด ซึ่งรวมถึงหมายเหตุทั้งหมด ตามที่ใช้บังคับทางกฎหมายและที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นครั้งคราว

วัสดุที่เหมือนกันและใช้แทนกันได้ หมายถึง วัสดุชนิดเดียวกันและมีคุณภาพในเชิงพาณิชย์เหมือนกัน มีลักษณะทางเทคนิคและทางกายภาพเหมือนกัน และเมื่อวัสดุนั้นรวมอยู่ในตัวสินค้าแล้ว จะไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างด้านถิ่นกำเนิดสินค้าจากกันได้ด้วยการทบทองหมายใดๆ ฯลฯ

วัสดุ จะต้องรวมถึง ส่วนผสม วัตถุดิบ ชิ้นส่วน ส่วนประกอบ ส่วนประกอบย่อยที่ใช้ในกระบวนการผลิต

สินค้าที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด หมายถึง ผลิตภัณฑ์หรือวัสดุที่ไม่มีคุณสมบัติในการ "ได้ถิ่นกำเนิดภายใต้" ภาคผนวกนี้

สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด หมายถึง ผลิตภัณฑ์หรือวัสดุที่มีคุณสมบัติในการ "ได้ถิ่นกำเนิดภายใต้" ภาคผนวกนี้

วัสดุในการบรรจุหีบห่อและภาชนะบรรจุเพื่อการขนส่ง หมายถึง สินค้าที่ใช้ในการปกป้องสินค้าระหว่างการขนส่ง ซึ่งแตกต่างจากวัสดุในการบรรจุหีบห่อหรือภาชนะบรรจุที่ใช้เพื่อการขายปลีกสินค้า

การปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร หมายถึง ข้อลดหย่อนทางภาษีศุลกากรที่ให้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดตามอัตราภาษีศุลกากรที่เรียกเก็บภายใต้ความตกลงฉบับนี้

กฎเฉพาะรายสินค้า หมายถึง กฎซึ่งระบุว่าวัสดุได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงพิกัดศุลกากร หรือผ่านการดำเนินการผลิตหรือการผ่านกระบวนการที่เฉพาะเจาะจง หรือผ่านเกณฑ์สัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบในภูมิภาค หรือหลักเกณฑ์เหล่านี้ใดๆ ประกอบกัน

การผลิต หมายถึง วิธีการของการได้มาของสินค้า ซึ่งรวมถึง การปลูก การทำเหมือง การเก็บเกี่ยว การเลี้ยง การเพาะพันธุ์ การสกัด การรวบรวม การเก็บ การจับ การประมง การดัก การล่า การผลิตในโรงงาน การทำขึ้น การผ่านกระบวนการหรือการประกอบสินค้า และ

ประเทศที่สาม หมายถึง ประเทศที่มีเขตภาษีหรือประเทศภาษีซึ่งมิใช่ประเทศภาษีผู้นำเข้าหรือประเทศภาษีผู้ส่งออก และให้ตีความคำว่า "กลุ่มประเทศที่สาม" ในลักษณะเช่นเดียวกันนี้

กฎข้อ 2

หลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิด

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ ให้ถือว่าสินค้าที่นำเข้าไปในอาณาเขตของประเทศภาคีได้ถิ่นกำเนิดและสามารถได้รับการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร หากสินค้านั้นทำตามข้อกำหนดการได้ถิ่นกำเนิดภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (เอ) สินค้านั้นได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมดในอาณาเขตของประเทศภาคีผู้ส่งออกตามที่กำหนดและนิยามไว้ในกฎข้อ 3 หรือ
- (บี) สินค้านั้นไม่ได้มาทั้งหมดหรือไม่ได้มีการผลิตขึ้นทั้งหมดในอาณาเขตของประเทศภาคีผู้ส่งออก ภายใต้เงื่อนไขว่า สินค้าดังกล่าวผ่านกฎข้อ 4 หรือ 5 หรือ 6 หรือ 7

2. เว้นแต่ได้กำหนดไว้ในกฎข้อ 7 เงื่อนไขสำหรับการได้ถิ่นกำเนิดที่ระบุไว้ในภาคผนวกนี้จะต้องได้รับการปฏิบัติตามโดยปราศจากข้อยกเว้นในอาณาเขตของประเทศภาคีผู้ส่งออก

กฎข้อ 3

สินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือมีผลิตทั้งหมดในประเทศภาคี

ภายในความหมายของวรรค 1 (เอ) ของกฎข้อ 2 สินค้าดังต่อไปนี้ ถือเป็นสินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือมีการผลิตทั้งหมดในประเทศภาคี

- (เอ) พืชและผลิตภัณฑ์พืชที่เก็บเกี่ยว เก็บ หรือ รวบรวมภายหลังการปลูกในประเทศภาคีนั้น
- (บี) สัตว์มีชีวิตที่เกิดและเลี้ยงเติบโตในประเทศภาคีนั้น
- (ซี) สินค้าที่ได้มาจากสัตว์มีชีวิตตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (บี)
- (ดี) สินค้าที่ได้มาจากการล่า การดัก การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ การรวบรวม หรือการจับที่กระทำในประเทศภาคีนั้น
- (อี) แร่ธาตุและสารอื่นที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งไม่รวมอยู่ในอนุวรรค (เอ) ถึง (ดี) ที่สกัดหรือได้จากผืนดิน น้ำ พื้นดินท้องทะเล หรือใต้พื้นดินท้องทะเลของประเทศภาคีนั้น
- (เอฟ) ผลิตภัณฑ์ประมงทะเลที่จับมาโดยเรือที่จดทะเบียนกับประเทศภาคีและมีสิทธิชักธงของประเทศภาคีนั้น และผลิตภัณฑ์อื่นที่ประเทศภาคีนั้นหรือบุคคลของประเทศภาคีนั้นได้จากน่านน้ำ พื้นดินท้องทะเล หรือใต้พื้นดินท้องทะเล นอกน่านน้ำอาณาเขตของประเทศภาคีนั้น โดยมีเงื่อนไขว่า ประเทศภาคีนั้นมีสิทธิในการใช้ประโยชน์¹จาก

¹ กลุ่มประเทศภาคีเข้าใจว่า เพื่อความมุ่งประสงค์ของการพิจารณาถิ่นกำเนิดของผลิตภัณฑ์ประมงทะเลและผลิตภัณฑ์อื่น “สิทธิ” ในอนุวรรค (เอฟ) ของกฎข้อ 3 รวมถึงสิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรประมงของรัฐชายฝั่งซึ่งมาจากความตกลงหรือข้อตกลงอื่นที่ทำขึ้นระหว่างประเทศภาคีหนึ่งและรัฐชายฝั่งในระดับรัฐบาลหรือองค์กรเอกชนที่ได้รับมอบอำนาจ

ทรัพยากรธรรมชาติในน่านน้ำ พื้นดินท้องทะเลและใต้พื้นดินท้องทะเล ภายใต้
กฎหมายระหว่างประเทศ²

- (จ) ผลิตภัณฑ์ประมงทะเลและผลิตภัณฑ์อื่นที่จับจากทะเลหลวงโดยเรือที่จดทะเบียนกับ
ประเทศภาคีและมีสิทธิชั่งชั่งของประเทศภาคีนั้น
- (เอช) สินค้าที่ผลิตและ/หรือทำขึ้นบนเรือ โรงงานที่จดทะเบียนกับประเทศภาคีและมีสิทธิชั่ง
ชั่งของประเทศภาคีนั้น โดยทำจากผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในอนุวรรค (จ) เท่านั้น
- (ไอ) สินค้าที่ได้มาจากอวกาศ โดยมีเงื่อนไขว่า สินค้านั้นได้มาโดยประเทศภาคีหรือบุคคล
ของประเทศภาคีนั้น
- (เจ) ของที่รวบรวมได้ในประเทศภาคีนั้น ซึ่งไม่สามารถใช้ได้ต่อไปตามความมุ่งประสงค์
เดิมของของนั้น และไม่สามารถกลับคืนสู่สภาพเดิมหรือซ่อมแซมได้ และเหมาะ
สำหรับการกำจัดหรือการนำกลับคืนมาซึ่งชิ้นส่วนของวัตถุดับ หรือเพื่อความมุ่ง
ประสงค์ในการนำกลับมาใช้อีกเท่านั้น
- (เค) ของเสียและเศษที่ใช้ไม่ได้จาก
 - การผลิตในประเทศภาคีนั้น หรือ
 - สินค้าใช้แล้วที่รวบรวมในประเทศภาคีนั้น โดยมีเงื่อนไขว่า สินค้าดังกล่าว
เหมาะสำหรับการนำกลับคืนมาซึ่งวัตถุดับเท่านั้น และ
- (แอล) สินค้าที่ได้มาหรือผลิตในอาณาเขตของประเทศภาคีนั้นจากสินค้าที่อ้างถึงในอนุวรรค
(เอ) ถึง (เค) เท่านั้น

กฎข้อ 4

สินค้าที่ไม่ได้มาหรือไม่มีการผลิตทั้งหมดในประเทศภาคี

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 (บี) ของกฎข้อ 2 ให้ถือว่าสินค้าได้ถิ่นกำเนิด หากสัดส่วน
มูลค่าการผลิตในภูมิภาค (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “อาร์ วี ซี”) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของมูลค่า เอฟ โอ บี
หรือหากสินค้าได้ผ่านการเปลี่ยนพิกัดศุลกากรที่พิกัดในระดับสี่หลัก (การเปลี่ยนประเภทของพิกัด
ศุลกากร) ของระบบฮาร์โมนไนซ์ ยกเว้นสินค้าที่อยู่ภายใต้กฎข้อ 5 ตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบ 2

2. ให้สูตรสำหรับการคำนวณอาร์ วี ซี³ เป็นดังนี้

² “กฎหมายระหว่างประเทศ” ในอนุวรรค (เอฟ) ของกฎข้อ 3 อ้างถึง กฎหมายระหว่างประเทศอันที่ยอมรับทั่วไป อาทิต
อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล

³ ให้ประเทศภาคีมีความยืดหยุ่นในการยอมรับวิธีการคำนวณ อาร์ วี ซี ไม่ว่าจะ เป็นวิธีทางตรงหรือวิธีย้อนกลับ และเพื่อ
ส่งเสริมความ โปร่งใส ความสอดคล้อง และความแน่นอน ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องยึดการใช้วิธีการคำนวณเพียงวิธีเดียว

(เอ) วิธีทางตรง

$$\text{อาร์ วี ซี} = \frac{\text{วี โอ เอ็ม}}{\text{เอฟ โอ บี}} \times 100\%$$

วี โอ เอ็ม หมายถึง มูลค่าของวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิด ซึ่งรวมถึงมูลค่าของวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิด ต้นทุนค่าแรงงานโดยตรง ต้นทุนค่าดำเนินการโดยตรง ต้นทุนค่าขนส่งและกำไร

(บี) วิธีย้อนกลับ

$$\text{อาร์ วี ซี} = \frac{\text{เอฟ โอ บี} - \text{วี เอ็น เอ็ม}}{\text{เอฟ โอ บี}} \times 100\%$$

วี เอ็น เอ็ม หมายถึง มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด ซึ่งจะต้องเป็น (หนึ่ง) มูลค่า ซีไอ เอฟ ณ เวลาของการนำเข้าวัสดุ ชิ้นส่วน หรือสินค้านั้น หรือ (สอง) ราคาที่แน่นอนล่าสุดที่ใช้ชำระเพื่อวัสดุ ชิ้นส่วน หรือสินค้าที่ไม่ปรากฏถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคีที่มีการทำหรือการผ่านกระบวนการเกิดขึ้น

กฎข้อ 5

กฎเฉพาะรายสินค้า

เพื่อความมุ่งประสงค์ของกฎข้อ 2 ให้ถือว่าสินค้าซึ่งเป็นไปตามกฎเฉพาะรายสินค้าที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบ 2 ได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคีที่มีการทำหรือการผ่านกระบวนการเกิดขึ้น

กฎข้อ 6

การปฏิบัติต่อสินค้าเฉพาะรายการ

ให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงใดๆเกี่ยวกับวิธีการคำนวณกับประเทศภาคีอื่นอย่างน้อยหก (6) เดือนก่อนการใช้วิธีการคำนวณวิธีใหม่ และให้เป็นที่เข้าใจว่า การตรวจพิสูจน์อาร์ วี ซี โดยประเทศภาคีผู้นำเข้าจะต้องกระทำบนพื้นฐานของวิธีที่ประเทศภาคีผู้ส่งออกใช้

แม้ว่าจะกำหนดไว้ในกฎข้อ 2 ข้อ 4 และข้อ 5 ให้ถือว่าสินค้าเฉพาะรายการได้ถิ่นกำเนิด แม้ว่ากระบวนการหรือการดำเนินการผลิตได้เกิดขึ้นในพื้นที่นอกอาณาเขตของเกาหลีและกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (กล่าวคือ เขตอุตสาหกรรม) โดยที่วัสดุส่งออกจากประเทศภาคีหนึ่งและถูกนำกลับเข้ามาในประเทศภาคีนั้นอีก การใช้บังคับกฎข้อนี้ ซึ่งรวมถึงบัญชีของผลิตภัณฑ์และกระบวนการเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการใช้บังคับ ต้องได้รับการตกลงร่วมโดยกลุ่มประเทศภาคี

กฎข้อ 7

การสะสม

เว้นแต่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในภาคผนวกนี้ สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่งซึ่งถูกใช้ในอาณาเขตของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเป็นวัสดุสำหรับสินค้าขั้นสุดท้ายที่มีคุณสมบัติได้รับการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร ให้ถือว่าได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคีฝ่ายหลังซึ่งเป็นที่ที่มีการทำและการผ่านกระบวนการเป็นสินค้าขั้นสุดท้ายนั้นขึ้น

กฎข้อ 8

การดำเนินการที่ไม่ได้คุณสมบัติ

1. แม้ว่าจะกำหนดไว้ในบทบัญญัติใดๆ ในภาคผนวกนี้ ไม่ให้ถือว่าสินค้าได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคี หากการดำเนินการต่อไปนี้เกิดขึ้นเพียงอย่างเดียวหรือเกิดขึ้นประกอบกันในอาณาเขตของประเทศภาคี

- (เอ) การดำเนินการถนอมรักษาเพื่อประกันว่า สินค้าจะยังอยู่ในสภาพที่ดีระหว่างการขนส่ง และการเก็บรักษา
- (บี) การเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ การแบ่งบรรจุ และการจัดให้เป็นชุด
- (ซี) การล้าง การทำความสะอาด การกำจัดฝุ่น ออกไซด์ น้ำมัน สี หรือสิ่งปกคลุมอื่นๆ ออกอย่างง่าย⁴
- (ดี) กระบวนการการทาสีและการขัดเงาอย่างง่าย⁴
- (อี) การสี การฟอกขาวบางส่วนหรือทั้งหมด การขัดเงาและการเคลือบ รั้วพีชและข้าว

⁴ “อย่างง่าย” โดยทั่วไปอธิบายถึง กิจกรรมหนึ่งๆ ที่ไม่ต้องอาศัยทักษะพิเศษ เครื่องจักร เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่ผลิตหรือติดตั้งเป็นพิเศษเพื่อการดำเนินการนั้น

- (เอฟ) กระบวนการเปลี่ยนสของน้ำตาลหรือทำน้ำตาลก้อน
- (จี) การปก การคว้านเมล็ด หรือการกะเพาะเปลือกอย่างง่าย⁴
- (เอช) การลับให้คม การโม่บดอย่างง่าย หรือการตัดอย่างง่าย
- (ไอ) การกรอง การร่อน การคัด การแยกประเภท การแบ่งชั้น และการจับคู่
- (เจ) การบรรจุอย่างง่ายในขวด ครอบ ป้อง กระจก ถุง ซอง กล่อง การยึดติดสิ่งของบนบัตร หรือกระดาษแข็ง และกระบวนการบรรจุหีบห่ออย่างง่ายอื่นๆ
- (เค) การติดหรือการพิมพ์เครื่องหมาย ฉลาก ตราสินค้า หรือสัญลักษณ์แบ่งแยกประเภทในลักษณะเดียวกันอื่นใดบนผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์นั้น
- (แอล) การผสมกันอย่างง่าย⁵ ของผลิตภัณฑ์ ไม่ว่าจะต่างชนิดกันหรือไม่
- (เอ็ม) การประกอบกันของชิ้นส่วนของสิ่งของเพื่อเป็นสิ่งของที่สมบูรณ์ หรือการถอดแยกผลิตภัณฑ์ออกเป็นชิ้นส่วนอย่างง่าย⁴
- (เอ็น) การทดสอบหรือการสอบเทียบเครื่องมืออย่างง่าย⁴ หรือ
- (โอ) การฆ่าสัตว์⁶

2. สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่งจะต้องคงสถานะการได้ถิ่นกำเนิดแต่เริ่มแรกไว้ แม้เมื่อสินค้าถูกส่งออกจากประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมีการทำกระบวนการที่ไม่ได้มากไปกว่าที่ได้อ้างถึงในวรรค 1

กฎข้อ 9

การส่งมอบโดยตรง

1. สินค้าที่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดของภาคผนวกนี้และได้ขนส่งโดยตรงระหว่างอาณาเขตของประเทศภาคีสั่งออกและอาณาเขตของประเทศภาคีผู้นำเข้าจะต้องได้รับการปฏิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร

⁵ “การผสมอย่างง่าย” โดยทั่วไปอธิบายถึง กิจกรรมหนึ่งๆ ที่ไม่ต้องอาศัยทักษะพิเศษ เครื่องจักร เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่ผลิตหรือติดตั้งเป็นพิเศษเพื่อการดำเนินงานนั้น อย่างไรก็ตาม การผสมอย่างง่ายไม่รวมถึงปฏิกิริยาทางเคมี ซึ่งปฏิกิริยาทางเคมี หมายถึง กระบวนการ (ซึ่งรวมถึงกระบวนการทางชีวเคมี) ซึ่งส่งผลให้เกิดโมเลกุลที่มีโครงสร้างใหม่ โดยการทำลายพันธะระหว่างโมเลกุลและโดยการจัดสร้างพันธะระหว่างโมเลกุลขึ้นใหม่ หรือ โดยการเปลี่ยนแปลงการจัดช่องว่างของอะตอมในโมเลกุล

⁶ การฆ่าสัตว์ หมายถึง เฉพาะการฆ่าสัตว์และกระบวนการต่อเนื่องที่ติดตามมาภายหลังเท่านั้น เช่น การชำแหละ การแช่เย็น การแช่แข็ง การหมักเกลือ การตากแห้ง หรือการรมควัน เพื่อความมุ่งประสงค์ของการถนอมรักษาเพื่อการเก็บรักษาและการขนส่ง

2. แม้ว่าจะกำหนดไว้ในวรรค 1 สินค้าที่การขนส่งเกี่ยวข้องกับการผ่านแดนประเทศที่สามที่อยู่ระหว่างกลางหนึ่งประเทศหรือมากกว่า ที่นอกเหนือไปจากอาณาเขตของประเทศภาคีส่งออกและประเทศภาคีผู้นำเข้า ถือเป็นการส่งมอบโดยตรง โดยมีเงื่อนไขว่า

- (เอ) การผ่านแดนนั้นมีเหตุผลอันควรทางภูมิศาสตร์หรือโดยการพิจารณาเกี่ยวกับข้อกำหนดของการขนส่งโดยเฉพาะ
- (บี) สินค้าไม่ได้เข้าสู่การค้าหรือการอุปโภคบริโภคในประเทศที่ผ่านแดนนั้น และ
- (ซี) สินค้าไม่ได้ผ่านการดำเนินการอื่นใดนอกจากการขนถ่ายสินค้าลง และการขนถ่ายสินค้าขึ้น หรือการดำเนินการใดๆ ที่จำเป็นต่อการเก็บรักษาสินค้านั้นให้อยู่ในสภาพที่ดี

กฎข้อ 10

เกณฑ์การผ่อนปรน

1. สินค้าที่ไม่ผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรให้ถือว่าได้ถิ่นกำเนิด หาก
 - (เอ) มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งไม่ผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรที่กำหนด อยู่ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบ (10) ของมูลค่า เอฟ โอ บี ของสินค้านั้น สำหรับสินค้าที่นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในตอนที่ 50 ถึงตอนที่ 63 ของระบบฮาร์โมนไนซ์
 - (บี) น้ำหนักของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้าซึ่งไม่ผ่านการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากรที่กำหนดอยู่ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบ (10) ของน้ำหนักของสินค้านั้นทั้งหมด สำหรับสินค้าที่กำหนดไว้ในตอนที่ 50 ถึงตอนที่ 63 ของระบบฮาร์โมนไนซ์

และสินค้าที่ระบุในอนุวรรค (เอ) และ (บี) เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอื่นทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกนี้ ในการมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

2. อย่างไรก็ตาม ให้รวมมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดตามที่ระบุในวรรค 1 เข้ากับมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดสำหรับข้อกำหนด อาร์ วี ซี ที่ใช้บังคับสำหรับสินค้านั้น

กฎข้อ 11

การปฏิบัติต่อวัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และใช้ในการบรรจุหีบห่อ

1. (เอ) หากสินค้าอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์อาร์ วี ซี ตามที่ระบุไว้ในกฎข้อ 4 ให้คำนึงถึงมูลค่าของวัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และใช้ในการบรรจุหีบห่อสำหรับการขายปลีก ในการพิจารณาการได้ถิ่นกำเนิด หากวัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และใช้ในการบรรจุหีบห่อถือเป็นส่วนหนึ่งของสินค้านั้น

(บี) กรณีไม่เป็นไปตามอนุวรรค (เอ) ไม่ให้คำนึงถึงวัสดุที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์และใช้ในการบรรจุหีบห่อสำหรับการขายปลีกเมื่อจำแนกพิคัดรวมกับสินค้าที่ถูกบรรจุขึ้น ในการพิจารณาว่าวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้ามีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ของการเปลี่ยนพิคัดอัตราศุลกากรของสินค้านั้นหรือไม่

2. ไม่ให้คำนึงถึงวัสดุในการบรรจุหีบห่อและภาชนะบรรจุเพื่อการขนส่งสินค้าในการพิจารณาดินกำเนิดของสินค้า

กฎข้อ 12

อุปกรณ์ประกอบ อะไหล่ และเครื่องมือ

ถิ่นกำเนิดอุปกรณ์ประกอบ อะไหล่ เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่นๆ ที่มากับตัวสินค้าจะไม่นำมาพิจารณาในการวินิจฉัยถิ่นกำเนิดของสินค้านั้น หากอุปกรณ์ประกอบ อะไหล่ เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่เป็นข้อมูลอื่นๆ ถูกจำแนกพิคัดกับสินค้านั้น และอากรศุลกากรของสิ่งเหล่านั้นถูกเก็บรวมไปกับสินค้าโดยประเทศภาคีผู้นำเข้า

กฎข้อ 13

สิ่งที่ไม่ได้มีผลต่อถิ่นกำเนิดสินค้า

การพิจารณาว่าสินค้าได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่นั้น ไม่มีความจำเป็นต้องพิจารณาถิ่นกำเนิดของสิ่งต่อไปนี้ ซึ่งอาจนำมาใช้ในการผลิตและไม่ได้รวมอยู่ในตัวสินค้านั้น

(เอ) เชื้อเพลิงและพลังงาน

(บี) เครื่องมือ แม่พิมพ์ และแบบหล่อ

(ซี) อะไหล่ และวัสดุที่ใช้ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์และอาคาร

(ดี) สารหล่อลื่น จารบี วัสดุประกอบ และวัสดุอื่นซึ่งใช้ในการผลิตหรือใช้ในการจัดการกับอุปกรณ์และอาคาร

(อี) กุ้งมือ แวนตา รองเท้า เสื้อผ้า อุปกรณ์และพัสดุเพื่อความปลอดภัย

(เอฟ) อุปกรณ์ เครื่องมือ และพัสดุที่ใช้สำหรับทดสอบหรือตรวจสอบสินค้า และ

- (จ) สินค้าอื่นใดที่ไม่รวมอยู่ในตัวสินค้า แต่ใช้ในการผลิตสินค้าโดยสามารถแสดงให้เห็นอย่างสมเหตุสมผลได้ว่าการใช้ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตนั้นด้วย

กฎข้อ 14

วัสดุที่เหมือนกันและใช้แทนกันได้

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการกำหนดถิ่นกำเนิดของสินค้า เมื่อสินค้าถูกผลิตโดยการใช้ทั้งวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดและวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด ซึ่งผสมกันหรือรวมกันทางกายภาพ ถิ่นกำเนิดของวัสดุดังกล่าวให้สามารถพิจารณาจากหลักการบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการสินค้าคงคลังที่ถือปฏิบัติในอาณาเขตของประเทศภาคีส่งออก
2. เมื่อได้ตกลงเลือกวิธีการจัดการสินค้าคงคลังแล้ว ให้ใช้วิธีการดังกล่าวตลอดปีบัญชี

กฎข้อ 15

หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

การอ้างสิทธิให้ยอมรับว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติที่จะได้รับการประดิบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร จะต้องแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าซึ่งออกให้โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคีส่งออกและได้แจ้งแก่ประเทศภาคีอื่นทั้งหมด ตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ที่ระบุไว้ในเอกสารแนบ 1

กฎข้อ 16

การปรึกษาหารือ การทบทวน และการแก้ไข

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มั่นใจว่า กฎในภาคผนวกนี้ได้มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแบบแผนเดียวกัน และสอดคล้องกัน เพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของภาคผนวกนี้
2. ภาคผนวกนี้อาจได้รับการทบทวนและแก้ไขตามที่จำเป็นและเมื่อประเทศภาคีร้องขอ และอาจเปิดให้มีการทบทวนและแก้ไขดังกล่าวตามที่คณะกรรมการดำเนินงานซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 5.3 ของกรอบความตกลง อาจตกลงกัน

กฎข้อ 17
ข้อตกลงเกี่ยวกับสถาบัน

ภายใต้ข้อ 5.3 ของกรอบความตกลง ให้จัดตั้งคณะกรรมการกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า อาเซียน-เกาหลีขึ้นและคณะกรรมการดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบการบริหารจัดการและการบังคับใช้กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและพิธีการศุลกากรทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวกนี้ และจะต้องพยายามที่จะแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากกฎและพิธีการดังกล่าว

กฎข้อ 18
การระงับข้อพิพาท

1. ในกรณีที่มีความแตกต่างในการพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้า การจำแนกพิกัดของสินค้า หรือเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามภาคผนวกนี้ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องของประเทศภาคีผู้นำเข้าและประเทศภาคีผู้ส่งออกจะต้องปรึกษาหารือกันโดยมุ่งที่จะแก้ไขความแตกต่าง และจะต้องแจ้งผลการหารือแก่ประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นข้อมูล
2. กรณีไม่สามารถหาข้อสรุปซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกันตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องอาจขอใช้กระบวนการระงับข้อพิพาทตามที่ระบุในความตกลงว่าด้วยกลไกการระงับข้อพิพาทภายใต้กรอบความตกลง